

γυροβολιά

γυροβολιά, η, ουσ. [<μσν. γυροβολιά <ρ. γυροβολώ], η γρήγορη και πλήρης περιστροφή του σώματος, ιδίως σε δημοτικό χορό·

- δίνω μια γυροβολιά, βλ. φρ. *ρίχνω μια γυροβολιά*·

- δίνω τις γυροβολιές μου, βλ. φρ. *ρίχνω τις γυροβολιές μου*·

- κάνω μια γυροβολιά, βλ. φρ. *ρίχνω μια γυροβολιά*·

- κάνω τις γυροβολιές μου, βλ. φρ. *ρίχνω τις γυροβολιές μου*·

- παίρνω μια γυροβολιά, βλ. φρ. *ρίχνω μια γυροβολιά*·

- παίρνω τις γυροβολιές μου, βλ. φρ. *ρίχνω τις γυροβολιές μου*·

- *ρίχνω μια γυροβολιά*, κάνω μια χορευτική φιγούρα με μια πλήρη περιστροφή του σώματός μου, ιδίως σε δημοτικό χορό: «μόλις άκουσε το κλαρίνο, σηκώθηκε κι έριξε μια γυροβολιά»·

- *ρίχνω τις γυροβολιές μου*, χορεύω, ιδίως δημοτικό χορό: «κάθε φορά που πηγαίνουμε στο χωριό κι έχει πανηγύρι, *ρίχνω* κι εγώ τις γυροβολιές μου»·

- *τον φέρνω γυροβολιά*, **α.** τον μεταχειρίζομαι διπλωματικά, τον πείθω, τον ξεγελώ, τον εξαπατώ: «αυτός μπορεί να φέρει γυροβολιά και το διάβολο». **β.** τον νικώ: «είναι πολύ δυνατός και μόνο εσύ μπορείς να τον φέρεις γυροβολιά»·

- *φέρνω μια γυροβολιά*, βλ. φρ. *ρίχνω μια γυροβολιά*·

- *φέρνω τις γυροβολιές μου*, βλ. φρ. *ρίχνω τις γυροβολιές μου*·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας